Ч. 127 (14.376). Львів, середа 10. червня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 219-41. „ Друкарні: 229-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Ван Зелянд знову премієром

БЕЛЬГІЇ.

БРЮССЕЛЬ, 9. 6. ПАТ. Король приняв Вандервельде, який зрікся місії утворити кабінет.

ПАРИЖ, 9. 6. ПАТ. Як подають із Брюсселі, Вандервельде тому зложив місію утворити коаліційний кабінет, що провідники партій погодилися співпрацювати лише з премієром, який не належить до ніякої партії, як Ван Зелянд.

БРЮССЕЛЬ, 9. 6. ПАТ. Король доручив Ван Зеляндові місію утворити новий уряд. Ван Зелянд обіцяв відповісти завтра, чи підійметься її.

БРЮССЕЛЬ, 9. 6. ПАТ. Ван Зелянд підняв ся місії утворити новий уряд. Представникам преси заявив, що сподіється зібрати новий кабінет ще нині вечором або найдальше завтра.

ПІДСУМКИ ВИБОРІВ ДО БЕЛЬГІЙСЬКИХ ПРОВІНЦІОНАЛЬНИХ РАД.

БРЮССЕЛЬ, 9. 6. ПАТ. В порівнанні з виборами 1932 р. католики втратили передвчора 25 прц. голосів, лібералі та соціялісти по 10 прц., комуністи зискали 130 прц., флямандські сепаратисти 50 прц. Рексисти дістали ще більше голосів, як при виборах до парляменту.

Вуличні бої в Єрусалимі.

ЄРУСАЛИМ, 9. 6. ПАТ. На західньому передмісті Єрусалиму дійшло до великої битви: араби відступили щойно після 5годинної перестрілки, залишаючи кількох убитих. Пожежа у складі будівельних матеріялів спричинила втрату на яких 8.000 фунтів.

З цілого краю повідомляють про саботажі: араби намагаються висаджувати мости та розкручувати рейки. Зокрема на півночі положення грізне.

„НЕРИТУАЛЬНИЙ ЗАРІЗ" У ПАЛЕСТИНІ.

КАЇРО, 9. 6. ПАТ. Араби взялись тепер до нового способу боротьби зі жидами: вони стріляють худобу, призначену на ритуальний заріз.

В Єрусалимі не стає городовини, бо араби не допускають до міста харчевих транспортів з Єгипту.

ТЕЛЕФОНІЧНА СПОЛУКА З ПАЛЕСТИНОЮ ПЕРЕРВАНА.

ЛЬОНДОН, 9. 6. ПАТ. Високий комісар Палестини заборонив декретом міжнародні телефонічні розмови, передбачуючи лише деякі винятки.

ВІЙСЬКОВІ ТРАНСПОРТИ ДО ПАЛЕСТИНИ.

ГАЙФА, 9. 6. ПАТ. До Гайфи прибув один піхотний курінь.

Кантонська офензива ще не почалася,

АЛЕ МОЖЕ БУТИ.

НАНКІН, 9. 6. ПАТ. Кантонський уряд заперечив поголоску, немовби дві дивізії його війська ввійшли до провінції Гунан. Говорять, що похід кант. військ на північ почнеться 15. ц. м., але нанкінський уряд старається до того не допустити. Кантонський диктатор Чанґчітанґ відвідав Чанґкайшека.

НАНКІН, 9. 6. ПАТ. Замість Ченчітанґа приїхав на переговори з Чанґкайшеком Ванґчентао.

ВІДОЗВА ЧАНҐКАЙШЕКА.

НАНКІН, 9. 6. ПАТ. Голова нанкінського уряду взиває всіх китайців обєднатися довкруги центрального уряду та не вихіснувати його важкого дипльоматичного положення для домашньої війни. Центральний комітет Куомінтанґу вирішить, чи Китай має евент. змінити свою дотеперішню політику і перейти до збройної оборони проти наїздника.

ЯПОНСЬКІ ВОЄННІ КОРАБЛІ У КАНТОНІ?

ТОКІО, 9. 6. Домеї. Мін-во маринарки заперечує поголоски, немовби з острову Формози вислали кілька воєнних кораблів до Кантону; японські інтереси не є там загрожені.

Французький страйк

ТАКИ НЕ ПОКІНЧИВСЯ.

ЛЬОНДОН, 9. 6. ПАТ. Вчора робітники кількох фабрик вернулися до праці, зате страйк між кравцями поширюється. Сподіються, що персонал т-ва спальних возів вернеться до служби в середу. Вчора вечором у департаменті Долішньої Сени страйкувало понад 35.000 робітників. Нині почалася праця в 10-х фабриках порцеляни в околиці Вієрзон.

ПАРИЖ, 9. 6. ПАТ. Вчора вернулися до праці робітники 30-х великих металюрґічних фабрик; непорозуміння у т-ві спальних возів також зліквідоване.

НЕМА ЗГОДИ ЩОДО ПЛАТЕНЬ.

ПАРИЖ, 9. 6. ПАТ. В комунікаті для преси заявляє ген. конфедерація французької продукції, що переговори з представниками довели до порозуміння у двох справах: **свободи професійних організацій та допущення робітничих делегатів при фабриках. Зате виявилося неможливим збільшити зарібки, бо це відбралоб французській продукції конкуренційну спроможність; з того самого мотиву фабриканти не погодилися на 40-годинний тиждень праці та на платні відпустки;** ці дві спірні справи вирішить прем. Блюм.

ҐЕНЕР. СТРАЙК ВУГЛЕКОПІВ.

ДУЕ, 9. 6. ПАТ. Ґенеральний страйк обняв усі шиби в окрузі Дуе, а також бровари, фабрики конфекції, електротехнічні та металюрґічні заведення і частину крамниць.

Нема італьо-німецького пакту ненападу.

РИМ, 9. 6. ПАТ. Міродатні кола рішуче заперечують поголоски, немовби Італія заключила пакт ненападу чи військовий з Німеччиною. Після закінчення війни в Абісинії Італія хоче жити у приязні з усіми великодержавами, тому не звязується з ніякою з них.

СПРАВА СЕРЕДЗЕМНОМОРСЬКОГО ПАКТУ.

РИМ, 9. 6. ПАТ. Мін-во преси й пропаганди заявляє, що справа середземноморського пакту є предметом вступних нарад, тому годі уважати її тепер актуальною.

НІМЕЦЬКИЙ ПРОТЕСТ.

БЕРЛІН, 9. 6. ПАТ. Нім. амбасадор у Москві зложив протест проти неоправданих нападів совітської преси з приводу зудару німецького пароплаву „Полюкс" з совітським.

„ПРОСВІТА".

ВЕЛИТЕНСЬКА КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ ПРАЦЯ СЕРЕД НАРОДУ

(З нагоди Зізду освітників та Загальних Зборів Товариства)

Львів, 9. червня 1936.

Засноване 8. грудня 1868. р. Товариство „Просвіта" у Львові в передвоєнному часі виявляє три доби свого розвитку. В першій (1868—1876) — видає дрібні книжки („Зоря") та шкільні підручники (17 підручників для ґімназій у 381.745 примірниках), уладжує прилюдні відчити, музикальні вечірки, основує бібліотеки й бурси, допомагає письменникам, учителям та молоді. У другій добі (1876—1904) діяльність „Просвіти" обіймає видавання членських книжечок (230 назв ріжних книжечок у 1,451.420 примірниках) та часописів („Письмо з Просвіти", пізніше — „Читальня"). Зі зміною статуту (1891) повстає 6 повітових філій і цілий ряд читалень, починається систематична та плянова праця над читальнями при допомові спеціяльного люстратора. При читальнях повстають крамниці, позичкові каси та шпихлірі. Для плянового ведення цілої тої діяльности Товариство покликує до життя цілу низку комісій (видавнича, просвітньо-організаційна, господарська, для поборювання неграмотности ітд.). Врешті третю добу діяльности „Просвіти" (1904—1914) характеризує скріплена освітня організація народніх мас у краю: праця йде двома шляхами — при помочі видавництв (143 назв книжок, у 1,335.645 примірниках) та організації повітових філій та сільських читалень з театральними, хоровими, музичними, бібліотечними і самоосвітніми гуртками, та при помочі організування курсів для неписьменних. Виоліди тої праці перед світовою війною 1914 були такі: 77 філій, 2.944 читалень, 504 читальняних домів, 2.364 читальняних бібліотек із 218.861 книжками, 197.035 членів читалень, сотні театральних і хорових гуртків та десятки трубних орхестр. Створені „Просвітою" клітини господарсько-економічного характеру розвинулися в окремі установи („Сільський Господар", „Маслосоюз", „Ревізійний Союз Кооператив").

Світова війна знищила всі здобутки матеріяльної натури. Від 1914 до 1921 Товариство видавало тільки книжечки (84 назви з 349.500 примірників). З 1921 р. починається віднова праці по філіях і по читальнях, при централі відновляють свою діяльність комісії, скрізь скликується повітові просвітні конференції, край покривається освітніми клітинами. Головний Виділ звертає увагу на розбудову позашкільної освіти, докладніше — самоосвіти й самовиховання. Рівнобіжно з організаційною працею йде видавнича діяльність: „Загальна Бібліотека", „Українська письменність", бібліотека Фонду „Учітеся, брати мої", журнали „Народня Просвіта", „Бібліотечний порадник", „Аматорський театр", а від 1927. р. місячник „Життя і Знання" з багатим матеріялом до голосного читання та самоосвітньої праці; для бібліотекарів виходить окремий підручник бібліотекознавства, для науки грамоти — буквар для неграмотних (7 накладів; у 1928 р. новий артистично ілюстрований буквар). Число книжечок 1922—1934 виданих „Просвітою" — 703.600; від 1934 р. відновлено видавання місячних книжечок. Крім того Товариство веде безпосеред

ню освітньо-виховну працю у школі в Милованні та випускає відтіль 40 елевів річно.

Крім друкованого слова, ведено освітньо-виховну працю, організуючи та переводючи ряд зїздів освітніх працівників, висилаючи в край референтів, уладжуючи курси для вищих освітніх робітників на місцях (час тревання курсу для вишколу провідників на місцях від 3 днів до 3 місяців) і т. д. Від кількох років „Просвіта" ввела в життя інституцію мандрівних бібліотек і сильно звертає увагу на справу творення самоосвітніх гуртків. Від 1924 р. уведено „свято книжки", що його святкують філії й читальні щороку в жовтні.

Про повоєнні осяги „Просвіти" говорять такі дані: на терені чотирьох воєвідств (Львів, Станиславів, Тернопіль, Краків) — 82 повітові філії, 3.071 читалень; централя начислює понад 31.193 членів, правних і фізичних, читальні — 275.324 активних членів. Щодо організації, то при філіях було комісій: 45 організаційно-відчитових, 25 імпрезових, 60 бібліотечних, 35 для поборювання неграмотности, 18 самоосвітніх гуртків, 10 для музейництва; при філіях працювало постійно понад 50 повітових освітніх інструкторів, було 25 взірцевих театральних гуртків, 15 зразкових хорів, дві взірцеві трубні орхестри. При читальнях було 2.049 театральних гуртків, 1.086 співочих гуртків, 124 орхестр, 122 жіночих секцій, 411 самоосвітніх гуртків. Освітньо-культурна праця по читальнях і їх гуртках є передусім у руках самих селян, почасти і в руках духовенства. Щодо нерухомого маєтку, то 29 філій мають власні доми, 13 філій — власні площі (вартість нерухомостей — 980.892 зол.); 1.251 читалень мають власні доми, 50 читалень є в будові, 361 читалень мають будівельні площі, 302 читальні приготовляють матеріял — все те в загальній вартости — 6,452.634 зол. Вартість усього майна філій і читалень — коло 7,500.000 зол.

При філіях зорганізовано: 190 мандрівних бібліотек (4500 книжок), 37 театральних бібліотек (1807 книжок), 10 повітових музеїв. Заходами філій, комісій при них та філіяльних освітніх інструкторів переведено впродовж одного тільки 1934 р.: 176 повітових анкет, 184 районових анкет, 45 курсів для режисерів і диригентів, 18 курсів для бібліотекарів, 95 курсів для вишколу виділів читальні, 128 повітових свят (на честь „Просвіти", книжки, пісні, весни, Шевченка, Франка і т. д.), 37 повітових і районових змагань хорів, театральних гуртків та читання книжки. В 1935 р. ці цифри теж відповідно зросли.

При читальнях зорганізовано: 2.915 бібліотек із 581.202 книжками та 6.440 часописами й журналами. Заходами виділів читалень та їх гуртків уладжено 9.504 театральних вистав, 1.831 концертів, близько 3.000 усяких свят, 11.351 викладів, 55 курсів для неписьменних ітд.

За роботою у краю слідкує Головний Виділ Товариства „Просвіта" через своїх освітніх інструкторів, які за рік 1934. злюстрували всі філії і 2.000 читалень, зорганізували й перевели 160 повітових анкет, 250 районових люстрацій та полюстраційних нарад із представниками читалень, обслужили 12 повітових курсів для вишколу бібліотекарів та 10 курсів вищої освіти і громадського виховання. Освітні культини користуються помічними науковими засобами, такими як: скіоптікони, кінові та радієві апарати.

За минулі три роки (1933—1935) склало громадянство на „Дар Просвіті" 120.717 зол. 21 сот., себто пересічно на один рік припадає 40.239.07 зол. Ці цифри не стоять очевидно в ніякому відношенні до тих велитенських завдань, що їх має перед собою „Просвіта", і до тих можливостей збільшення того дару, які у нас ще не використані.

Т-во „Просвіта" не вгаває у своїй культурно-освітній праці, не зупиняє її ні на мить і серед найбільших матеріяльних турбот та незалежних від себе непоборних труднощів (Лемківщина, Волинь, акція „Скали" у Станиславівщині, робота розбивачів і т. д.) — працює не тільки над збереженням свого стану посідання, але й його розбудовою. Ця розбудова означає зріст грамотности, піднесення національно-освітнього рівня народніх мас, перетоплювання етнічної маси у свідому культурну націю.

І тому „Просвіта" — це не тільки роками найстарше українське товариство: це перша з перших українських установ своєю повагою, своїм значінням, своїм авторитетом. Шанувати й поклонятись „Просвіті" — значить поклонятись ідеї невсипущої культурно-освітньої праці серед українського народу.

За реактивування гімназії в Тернополі.

Маніфестаційне масове віче в Тернополі.

Заходом окремого комітету відбулося в Тернополі в неділю 7. червня ц. р. масове віче українського громадянства цілої Тернопільщини в справі реактивування розвязаної у вересні 1930 р. державної гімназії з українською мовою навчання в Тернополі. В год. 12. вполудне велику салю Міщанського Брацтва разом з ґалеріями виповнили вщерть учасники віча — селяни і міщани; явилася теж у дуже поважному числі місцева українська інтелігенція з о. кан. Вол. Громницьким і послом Вас. Болюхом на чолі. Було багато жіноцтва. Усіх приявних було понад тисячу, що є наглядним доказом великого зацікавлення нашого місцевого громадянства справою, що того дня була предметом нарад віча.

Віче отворив проф. Ілярій Брикович відповідною короткою промовою, вказуючи на ціль, для якої скликано віче. На внесок адвоката д-ра Олекси Олійника предсідником віча вибрано проф. Ілярія Бриковича, а його заступниками директора „Будучности" д-ра Степана Чумака і міщанина Евгена Остапюка; на секретаря покликано адвоката м-ра Осипа Гриникевича.

Після цього йшов

РЕФЕРАТ ПОСЛА Д-РА СТ. БАРАНА.

Референт д-р Баран навязав свою промову до австрійських часів, коли українці боролись за якнайбільше число державних гімназій з українською мовою навчання від першої академічної гімназії у Львові в 1867 р. до останньої в Станиславові в 1905 р. Разом дали ці заходи пять повних самостійних державних гімназій (Львів, Тернопіль, Коломия, Перемишль і Станиславів) з філією у Львові. До цього пізніше отворено українські рівнорядні кляси при польських гімназіях у Бережанах і Стрию, що мали бути усамостійнені вже з початком шк. р. 1914-15. У 1914 р. мали перейти на державний етат приватні гімназії в Рогатині, Чорткові і Яворові та мала повстати перша вища реальна школа

о. О. ПРИСТАЙ. 38

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Частина третя: Українська еміграція.

20. У СВІТ ЗА ОЧІ.

Оповідаючи про мої перші душпастирські посади в Сент Клер і Мек Аду, згадав я про нашу еміграцію Лемківщини й Закарпаття — тодішньої Угорської Руси. А національно свідому еміграцію з Поділля нарошне залишив покищо на боці, щоб в цій частині докладніше описати її.

Наплив української еміграції до Америки слід поділити на два періоди. В першому прибували сюди здебільшого лемки й закарпатські українці. У другому, що розпочинається приблизно в часі приходу до Америки першого українсько-католицького епископа С. Ортинського, масово напливають наші переселенці й серед них переважають люди із Східної Галичини.

Заки повстала самостійна українська-католицька дієцезія в Америці, мали галичани всього кілька своїх власних парохій, як у Шенандо, Шамокін, Ансонії, Мек Аду і т. д. А по інших місцевостях прилучались вони звичайно до угроруських парохій. Платили там колекту й виконували всі свої парохіяльні обовязки, хоч не мали користей, що прислугували їм. Угроруські священики не проповідували до них Святе Письмо в рідній мові, а в тяжко зрозумілій і покаліченій мішанині із словацьких, нібн-московських та старославянських слів.

Колиж прийшов до Америки свідомий український епископ-патріот, С. Ортинський, стали галичани організуватися в окремі парохії і будувати собі власні церкви, щоб у них мати своїх власних священиків, а не мадяронів.

Життя галицьких лемків дуже тверде. Землі в них небагато, крім того вона дика і ялова, як звичайно в горах. При старосвітській примітивній управі приносила вона багачеві стільки, що ледве клигав, а бідному приходилося з голоду примирати. Тому проворніші з них шукали виходу із своєї нужди. Брались до пачкування дугану з угорського боку до Галичини. Інші йшли в літі підчас сінокосів і жнив на сезонові роботи до Угорщини, Румунії і Бесарабії.

На Угорщині довідувались від своїх закарпатських братів про далекі заморські краї, де можна заробити добрі гроші й не бідувати. Бо там багаті люди потребують чимало робітників до великих фабрик і копалень. Зі Закарпаття були вже селяни в Америці, куди їх звербували агенти корабельних компаній. Звідтіля писали до свояків у старій батьківщині, що їм добре ведеться і посилали додому гроші. А наші лемки слухали оповідань про американський добробут, так само, як діти прислуховуються до цікавої казки старої бабусі. Зідхали й передумували. А в голові родилися заміри. Неодного кортіло поїхати за море, щоб заробити собі грошей і відтак жити по людському. Колиб тільки не мусів покидати своїх любих гір, рідне село, стару церковцю і родину. Вже на саму згадку далекої чужини опанував серце глибокий жаль і робилось так боляче, що вагався, чи не кинути думку про Америку. Але крайня нужда не давала спокою; голод силоміць виганяв лемка з рідної хати і гнав його у світ за очі.

Позичивши в жида грошей на корабельну карту, вибирався лемко зі сльозами в очах до Америки. Там вишукував угрорусинів, що їх адресу дали йому знайомі земляки зі Закарпаття. А ці приймали його до себе на мешкання і гостили, справді як рідного брата. По кількох днях відпочинку вишукали такому новикові роботу, а за два-три тижні слав уже наш лемко своїй найдорожчій „малжонці" кілька долярів, щоб „даща" справила дітям і собі та купила для них бандурки (картоплі) і муки, щоб не голодували.

Прийшов лист до лемківського села серед глибоких гір і заворушив усіх. Читали його по кілька разів і вичитували в ньому про великі багацтва, машини, гази, електрику й про інші „американські дива". Оглядали дорогі доляри й обмірковували, чи і їм не поїхатиб туди. Вістка про багату Америку та доляри поширювалася, заохочувала щораз більше лемків, щоб покидали свою голодну землю та вимандровували за море. Спершу емігрувала сільська біднота. Потім пішли за її прикладом також трохи багатші ґазди, що тільки хотіли собі придбати в Америці грошей і вернутися додому та якслід розгосподаритися.

Незасібні лемки, діставшись до Америки, мусіли там тяжко працювати. Такої виснажливої роботи не знали у своїх милих горах, але помалу звикли до неї. Зате заїдали тут сніжнобілий хліб, що його досіль не лише ніколи не мали, але й на очі не бачили. Щодня було в них на столі мясо, а у Старім Краю ледве двічі в році, на Різдво й на Великдень. Жили тут у вигідних мешканнях і мали на собі порядний одяг. Помалу зживалися з новим окруженням, з роботою і з „босом" — наставником, звичайно чужинцем, що дуже хвалив собі наших лемків за їх працьовитість і витревалість. Якщо вони не були жонаті, женилися, а якщо були ще скромні й ощадні, то за якийсь час купували собі власний дім. Мимохіть забували за свої гори, ліси й потоки, а церква, село й миле сусідство в ньому віддалялись до неповоротної минувшини. Лемки перемінювалися в американців. Навіть ті ґазди, що заробивши досить долярів, верталися до рідного села та приводили до ладу своє зубожіле господарство, не могли вже там довго витримати. Щось тягнуло їх назад за море. Вони знову їхали до Америки, бо її добробут, широкі можливості і взагалі американське життя зовсім полонило їх. (Далі буде.)

з українською мовою навчання у Львові так, що в 1914-15 будиб ми мали 11 державних середніх шкіл (10 гімназій і 1 реальну школу) та одну філію з окремою управою з українською мовою навчання.

Доцінюючи вагу середнього шкільництва для правильного розвою нації, наше громадянство вже у передвоєнних часах від 1907 р. створило кілька приватних гімназій під управою Краєвого Шкільного Союзу тому, що мережа державних шкіл вже тоді нам не вистарчала.

Повоєнна дійсність спинила правильний розвій нашого середнього шкільництва в Польщі. В Галичині не розбудовано зовсім числа українських державних гімназій, навпаки, в 1930 р. зліквідовано без підстави українську державну гімназію в Тернополі після її 32-літнього існування. Прогалину дещо виповнили наші приватні середні школи, передовсім Рідної Школи, та це не звільняє уряду від обовязку утримувати з державних фондів відповідне число середніх шкіл з українською мовою навчання.

З черги обговорив пос. д-р Баран постанови законів щодо мови навчання в середніх школах за Австрії і тепер в Польщі, спиняючися зокрема на арт. 6. шкільного закону з 31. липня 1924 р. т. зв. закону Ґрабського. Цей артикул звучить:

„На урядово стверджене домагання батьків 150 учеників народности української або білоруської, що ходять до середніх загально-освітніх шкіл з польською мовою навчання одного повіту, або міста адміністраційно виділеного, для запевнення їм науки в матірній мові буде утворена державна середна загально-освітня двомовна школа у тому, або в одному з поблизьких повітів. Істнуючі нині у цьому самому місці окремі загально-освітні школи з мовою навчання виключно польською і виключно українською будуть по змозі получені в одну спільну двомовну".

З тексту згаданого артикулу виходить, що державні загально освітні школи є зправила польські, а що найбільше можуть бути утраквістичні — у нас польсько-українські. Що більше: шкільна адміністрація може навіть скасувати всі істнуючі самостійні державні гімназії з українською мовою навчання під умовою, що получить їх з істнуючою польською школою і створить з них одну утраквістичну школу. Цієї постанови не виконано, бо проти неї заявилося рішуче польське громадянство, не хотячи редукції власних шкіл. Це й врятувало іствування наших державних гімназій як самостійних заведень.

У згаданому законі не передбачені теж і українські паралельки при польських державних гімназіях. А проте львівська шкільна кураторія розпорядком з дня 26. 5. 1936 р. ч. 11-16339/36 утворила такі паралельки при III-ій польській державній гімназії ім. Коперника в Тернополі, вважаючи це як рекомпенсату за зліквідовану в 1930 р. українську гімназію. Проголошено вже вписи до кляс I—IV, при чому вихованці приватних шкіл з неповними правами мусять здавати вступний іспит.

Це не є ніякою розвязкою справи, тимбільше ніякою рекомпенсатою. На таке не пішли навіть наші волиняки. На Волині нема ніодної державної гімназії з українською мовою навчання. Є там три приватні українські гімназії (Кремянець, Луцьк і Рівне), що боряться ще з більшими перешкодами як наші в Галичині. Недавно волинський шкільний куратор запропонував злуку української приватної гімназії в Рівному з одною з тамошніх польських державних гімназій у формі рівнорядних українських відділів. Цієї пропозиції тамошні українські відповідальні чинники — хоть як серволістично настроєні — не приняли, воліючи слушно приватну, але самостійну гімназію.

Дарунку кураторії у формі паралельок не прийме і тернопільське українське громадянство зі засадничих причин, як теж і тому, що ті паралельки кожної хвилини можуть бути перемінені в утраквістичні, як це вже сталося в Бережанах і Стрию. Ми домагаємося привернення до первісного стану, себто реактивування української державної гімназії, розвязаної в 1930 р. при звороті будинку, інвентарів і шкільного приладдя, а це тимпаче, що на території тернопільського воєвідства з українською більшістю є аж 13 державних польських гімназій, а ні одної української!

Промову посла д-ра Барана приняли присутні довгими демонстраційними оплесками, що було доказом повної згоди учасників з виводами референта.

На кінець посол д-р Баран запропонував такі резолюції:

Українські громадяни Тернопільщини на вічу в Тернополі дня 7. червня 1936 р. в справі реактивування розвязаної у вересні 1930 р. державної гімназії з українською мовою навчання в Тернополі ухвалюють:

1) домагатися від уряду реактивування державної гімназії з українською мовою навчання в Тернополі, розвязаної безпідставно у вересні 1930. р. і то вже з початком року 1936-37 та звороту для цієї гімназії будинку розвязаної гімназії разом з цілим її інвентарем і науковими засобами;

2) домагатися видання розпорядку, що до реактивованої гімназії в першому році мають учениви з приватних гімназій з обмеженими правами переходити без окремих вступних іспитів;

3) заявитися проти наміреного створення рівнорядних кляс з українською мовою навчання при III. державній гімназії ім. М. Коперника в Тернополі, передбаченого у розпорядку кураторії львівської шкільної округи з дня 26 травня 1936. ч. 11-16339/36, бо паралельні кляси не є ніякою рекомпенсатою за зліквідовану неслушно у вересні 1930. р. державну гімназію з українською мовою навчання в Тернополі, тим більше, що українське населення, яке творить на території тернопільського воєвідства більшість, не має ні одної державної гімназії з українською мовою навчання, тоді як польське населення на тій території має аж 13 державних гімназій з польською мовою навчання;

4) запротестувати проти того, щоб вшехпольська вулиця, а спеціяльно вшехпольські віча в Тернополі, були вирішним чинником у справах культурних потреб українського населення взагалі, зокрема у справі реактивування державної гімназії з українською мовою навчання в Тернополі.

На внесок міщанина Корнила Яримовича рішено не переводити дискусії для заманіфестування повної апробати становища референта д-ра Барана.

Внесок принято і бурею оплесків принято одноголосно поставлені резолюції.

Віче закінчилось пів до другої. Предетавників влади на вічу не було.

Ухвалені резолюції переслано негайно премієрові міністрів, міністрові віроісповідань і освіти та Президії Української Парляментарної Репрезентації.

АНГЛІЯ НЕ ДУМАЄ ПЛАТИТИ ДОВГІВ.

ЛЬОНДОН, 9. 6. ПАТ. На заклик Злучених Держав сплатити воєнні довги, британський уряд відповів відмовно, тому, що причини, через які він перестав платити, дальше істнують.

КООРДИНАЦІЯ ОБОРОНИ ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 9. 6. ПАТ. В новому уряді міністер війни та національної оборони координуватиме діяльність міністерства війни, маринарки та летунства. Координація обійматиме як ужиття всіх збройних сил, так і справу зброєнь та мобілізації промислу. Мін. нац. оборони буде головою „комітету нац. оборони", зложеного з трьох міністрів, марш. Петена, шефів ген. штабів, вищих урядовців трьох міністерств.

ЧЕРВОНА ІДИЛЛЯ В КАТАЛЬОНІЇ.

БАРСЕЛЬОНА, 9. 6. ПАТ. Молодь з партій: еспанської соціялістичної, комуністичної та катал. пролетарської получилася на платформі марксівсько-ленінської тактики, боротьби кляс, визнання права народів до самовизначення, акції в користь соціялістичної каталонської республики, порозуміння робітників зі селянами, відмова співпраці в урядах, утворення одної марксівської партії та оборони СССР.

ПРОТИЖИДІВСЬКИЙ РУХ ПЕРЕКИНУВСЯ НА СИРІЮ.

ДАМАСК, 9. 6. ПАТ. Протижидівський рух у Сирії росте. В Дамаску поліція арештувала протижид. агітаторів, яких товпа намагалася відбити; в сутичці ранили 4-ох поліцаїв та кільканацять жидів. У жид. дільниці вибухла паніка.

ДАМАСК, 9. 6. ПАТ. По всіх сирійських містах повстали комітети для помочі палестинським арабам. Студенти обходять базарі та намовляють до бойкоту жидівських товарів з Палестини.

АВТОБУСИ В АДІС АБЕБІ.

АДІС АБЕБА, 9. 6. ПАТ. В місті уруховили першу автобусову лінію, довгу на 27 км., з 6-ма зупинками.

З організаційного руху.

Посольське справоздавче віче в Раві Руській.

Дня 22. травня ц. р. відбулося в Раві Руській посольське справоздавче віче. Зборами проводив інж. *Корнило Целевич.* Реферат виголосив пос. д-р Роман Перфецький. По рефераті виявилась жива дискусія, в якій забирали голос виборці: Павло Піщак з Любичі Князі в справі введення польської молитви в школі; Іван Наврот із Вербиці в справі надмірних волосних буджетів, незатверджування громадських буджетів на українські цілі, вводження до нас Стефчика в українських селах польських книг і польського листування на місце попередніх українських; Іван Рис із Верхрати в справі будови дороги Рава Руська-Нароль тільки коштом Верхрати, хоч вона є повітовою дорогою; Н. Борис з Мегерова в справі знищування громадського добра; Дмитро Демків із Гребенова в справі надмірного вирівняльного податку й накладання великих тягарів збірними громадами; Дмитро Костишин з Верхрати в справі розвязання читальні „Просвіти" на присілку Монастир і загарбання дому читальні під школу, в справі стягання війтом Слінськими військового податку від батьків при виплаті їх належности за доставу каміння до будови дороги та в справі відмови затвердити даток громади у виді 2 кубіків дров на будову читальні у Верхраті селі; Дмитро Ковик з Вербиці у справі заборонювання громадам у Вербиці, Камінці Волоській та і. ведення протоколів в українській мові, всупереч виразним ухвалам у тім напрямі громадських рад у тих селах; Іван Сень з Телетиск у справі продажі громадського ліса на купно дороги до громадського пасовиська й невжиття тих грошей на тую ціль; Теодор Сумко і Василь Ковюка з Рави Руської в справі інвалідської ренти для стрільців УГА та в справі емеритів; В. Сідельник з Рави Руської в справі приділу плянтацій цукрового бурака польським кольоністам і виключення від тієї плянтації українців.

На всі ті справи давав вияснення пос. д-р Перфецький. Після того на внесок інж. Корнила Целевича ухвалено резолюції, в яких висловлено довіря УПР. і послові округи д-рові Перфецькому та висунено домагання до уряду виконати постуляти, предложені йому Українською Парляментарною Репрезентацією.

Посольське справоздавче віче в Сокалі.

Дня 25. травня ц. р. відбулося в Сокалі посольське справоздавче віче, якому проводив д-р *Лев Хомінський, о. Василь Олексин і Нестор Дмитерко.* Посольське звідомлення склалав пос. д-р *Роман Перфецький.* По рефераті виявилась дискусія, в якій забирали слово пп.: Луць Лобай із Воловинa і Петро Воробець із Хороброва та Н. Вавринчук з Горбкова в справі реституції українських всенародних державних шкіл, знесення утраквізації, збільшення числа 7-кл. шкіл, основання вільничих і інших фахових шкіл та обсади учительських посад українцями; Павло Ващук з Комарева, Гриць Мартинюк з Горбкова, о. Білевич з Ніємич і д-р Хоминський зі Сокаля в справі дитячих садків; Василь Содовій з Вовчкa в справі шикан поліції за приватне навчання у Вовчку; о. Білевич у справі обниження шкільних оплат і приймання українців до урядів, зелізниць та почти; Павло Тимощук з Войславич, Іван Чупай з Волиці Ком. і Франц Ковалковський зі Сокаля в справі парцеляції та комасації; Йосиф Блащук зі Сокаля в справі поміщення

класифікації грунтів; Луць Лобай з Волошина в справі плянтації цукробуряка в сокальському повіті; Олекса Шиба з Радванець і Н. Котик з Пархача, Володислав Ґавскі (поляк) зі Сокаля в справі надмірних податкових тягарів рільників, оплат у натурі і через відробок, вимірів вирівняльного податку, які доходять до 50% (Радванці) та обниження цін на промислові вироби; Іван Біб із Лучич та Олекса Шиба з справі надмірних обтяжень на річ волостей, високих платень волосних працівників, унеможливлювання волостями громадам направи доріг шарварками та в справі затруднювання при будові повітової дороги Опільсько-Варяж кольоністів з виключенням українців; Андрій Чугай з Тартакова в справі забрання громадами сервітутових маєтностей та в справі вимагань, поставлених лісовим інспектором Брайфоґлем щодо інтабуляції на річ громади Тартаків ліса, купленого сервітутовими управненими; Павло Ващук із Волиці Комар. в справі відшкодування для читальні „Просвіти" в Волиці Комар за пацифікацію; о. Окелсин з Тартакова в справі асекураційного Т-ва „Дністер"; Гриць Мартиняк із Горбкова в справі висловлення довіря Українській Парляментарній Репрезентації і виконання урядом всіх предложених йому постулятів. Промовляли також інж. Ю. Шепарович і д-р Лев Хомінський зі Сокаля.

При кінці на внесок д-ра Льва Хомінського ухвалено однодушно отсі резолюції: 1) Зібрані на політичному вічу в Сокалі дня 25. травня по вислуханні звідомлення посла д-ра Романа Перфецького висловлюють Українській Парляментарній Репрезентації, зокрема пос. д-рові Перфецькому, своє повне довіря. 2) Зібрані підчеркують, що шлях, на який вступила УПР, є серед нашого теперішнього політичного положення одиноко правильний. 3) Зібрані взивають усю українську суспільність, щоб уповні підтримала велику працю УПР. 4) Зібрані взивають польський уряд, щоб виповнив у цілій основі домагання, предложені йому Українською Парляментарною Репрезентацією.

Великий процес ОУН у Львові.

Відложена розправа.

У вівторок 9. червня ц. р. розправи не було, бо підс. Стецько далі нездужає. Тому предсідник відложив розправу до середи 9 год. рано. Якщо буде розправа, тоді буде зізнавати далі перший свідок А. Фіц, поліційний аґент зі Львова.

Заборонили поминки на козацьких могилах.

Як повідомляє ПАТ, на основі рішення митрополита Дениса волинський православний консистор у Кремянці відкликав раз на все уладжування відпустів на козацьких могилах в роковини бою під Берестечком (девята пятниця після Великодня). Сталося це на домагання поляків, що вважали поминки на могилах поляглих козаків протидержавною демонстрацією.

БАГАТОМОВНА ПОДІЯ.

Як то було в Перемишлі з „Сяном".

(Стаття надіслана).

Підчас товариських змагань дружин „Сяну" і „Поґоні" (Катовиці), що відбулися в Перемишлі другого дня Зелених Свят (1. VI. ц. р.), відбулася трихвилинна мовчанка в честь поляглих, що її зарядив на початку змагань суддя на прохання капітана І. дружини „Сяну". — Такий був і є факт, що виріс завдяки специфічному наставленню деяких польських кол до розмірів глибокої проблеми.

Вже минув цілий тиждень від згаданого метчу, вже прогомоніли свисти перших затроєних журналістичних стрілів, що накреслювали і характеризували в загальний, пристрасний і неправдивий спосіб хід події та враження, звязані з згаданими змаганнями. А всеж атмосфера конфлікту не вийшла ще зі стадії первісної свіжости й гостроти.

У підложе конфлікту, в якому заанґажована українська і польська громадська опінія, лягла дуже тонка справа. Конфлікт сам був викликаний не так обективним фактом святочної мовчанки і відданням чести поляглим через повстання та поставу „позір" змагунів і публики, як радше субєктивним наставленням, висновками і своєрідною інтерпретацією цього факту, чи — назвім речі по імені — нетактом численних і дуже впливових чинників польського громадянства.

Справа малася так: Місцевий польський клюб „Польонія" законтрактував на турнір чотирьох дружин на два дні Зелених Свят клюби: Сян, Чувай і Поґонь (Катовиці). „Сян" підписав контракт, ще заки стало відомо, що традиційний „пикулицький похід" на братську могилу українських старшин і стрільців відбудеться цього року виняткову другого дня Зел. Свят, а не у першу неділю після Зел. Свят, як це досі щорічно завжди бувало. Перенесення речинця було спричинене Евхаристійним Конґресом лат. дієцезії, що його скликали саме на І. неділю після Зел. Свят.

У. С. К. „Сян" взяв, як звичайно, корпоративну участь у пикулицькому поході, а лише І. дружина пішла на грище. Не маючи змоги брати участи у поході, капітан І. дружини „Сяну" звернувся до судді п. Драбіковського, щоб зарядив підчас змагань мовчанку, а саме **щоб дати змогу змагунам І. дружини УСК „Сян" ушанувати прилюдно память поляглих.** Суддя на це погодився.

Склалося так, що на згаданих змаганнях було дуже багато польської публики, а між нею й немало високих польських старшин; між ними був і комендант перемиського ґарнізону, ґенерал Борута-Спехович.

В год. 17. вийшли дружини Сяну і Поґоні на грище та уставилися до змагань. Перший мет мяча — і гудок судді, що означав заклик до трихвилинної мовчанки. Змагуни обидвох дружин і вся публика стала „на позір", військові салютували.

Перша половина гри минула менш-більш нормально. Щойно на перерві ґенерал Борута-Спехович відкликав суддю п. Драбіковського, поставивши його одночасно в стан обвинувачення, як активного підстаршину армії. В той спосіб дав ґенерал вияв своєму „обуренню й образі", що, мовляв, він як ґенерал польської армії та „оборонця Львова", мусів ставати „на позір", віддаючи несвідомо честь українським поляглим. Цей крок п. ґенерала та дальша його акція рішили про те, що згадані змагання „Сяну" виросли до величини глибокої проблеми, що її можна узмістовити в отсих питаннях:

1) Чи віддання прилюдно пошани поляглим, навіть своїм противникам, в який би це не було спосіб, може бути причиною до образи й обурення для старшини взагалі? 2) Чи навіть особиста культура дозволяє робити з цього справу? Чи ця справа не є урегульована і точно та

Кому дорога стрілецька слава, той причиниться до впорядкування стрілецьких могил і до забезпечення інвалідів Української Галицької Армії.

Як іде праця в Повітовім Союзі Кружків „Р. Ш." в Станиславові.

(З розмови з головою д-ром К. Воєвідкою).

Бажаючи познайомити широкі круги читачів з діяльністю П.С.К. „Р.Ш." у Станиславові, звернулись ми до голови д-ра К. Воєвідки по жмут інформацій, які подають докладний стан „Р. Ш." в повіті, чи пак у крузі діяльности Повіт. Союзу.

Отож до П.С.К. „Р.Ш." у Станиславові належить 5 судових повітів (Станиславів, Товмач, Богородчани, Отинія і Тисьмениця) із 102 кружками „Р. Ш.". Праця по кружках задовільна, пересічна скількість членів у кружках доходить до 80. Багато кружків має свої бібліотеки й домівки. Праця в кружках з року на рік кріпшає, що дуже гарно свідчить про велику свідомість і здисциплінованість членів рідношкільників. Передовсім наше село працею, а не лиш словами доказує, що „Р. Ш." йому направду дорога. Вистане взяти лиш такі два приклади, як дитячі садки й коляду, щоб переконатися про свідомість села. В мин. році влаштовано 23 садки, яких буджет дійшов до 6.000 зол.; коли взяти на увагу, що садки відбуваються в часі т. зв. „безгрошевому" для селянина, то сума 6 тисяч зол. вказує на велику свідомість і зрозуміння на селі завдань „Р. Ш.". Такcамо коляда ц. р. була доказом надзвичайної активности села. Слід з великим признанням згадати, що ніодне село не заколядувало повижче визначеного контингенту, який був досить високий, а загальна сума з коляди дала коло 6 тисяч зол. (мин. року 2.600 зол.). Тут варто теж зазначити, що цього року забракне, здається, провідниць садків, таке велике зрозуміння села для садків, для їх великого виховного значіння.

З черги запитуємо про місто. Д-р Воєвідка махає зрезиґновано рукою: „Місто лишається далеко позаду за селом. Такої пасивности, бездіяля, і при тому взаїмної гризні та сварні, як серед станиславівського громадянства, хіба ніде нема" — бідькає д-р Воєвідка. І щоб не бути голословним, голова підтримує свої твердження сильними арґументами. Отож у Станиславові начисляють 8 тисяч громадян, які повинні бути членами, чи вл. платниками „Р. Ш.". На тих 8 тисяч є аж... 271 платників, що платять вкладки. А деж решта?! П.С.К. „Р.Ш." вживав ріжних способів, щоб притягнути до „Р. Ш." більше громадян, та цифра 271 є найкращим доказом вартости станисл. громадянства. Заходом П.С.К „Р.Ш." створено цілу низку секцій, яких завданням є нести поміч „Р.Ш.". Слід тут згадати, що в Станиславові є три школи „Р. Ш.", а саме: жіноча гімназія, вселюдна школа й фахова доповняюча. Самовистарчальність тих трьох шкіл представляється так: гімназія моглаб бути самовистарчальна, колиб оплати учениць вплювали точно; вселюдна школа є самовистарчальна на 48 прц., фахова школа зовсім не може себе удержати, бо учнями тої школи є назагал бідні наші хлопці. Місячно треба доплачувати до тих трьох шкіл коло 2.000 зол. Сума, як на Станиславів, дуже мала, але дуже сумно, що тої суми станисл. громадянство не дає. А не дає не тому, що воно бідне, тільки тому, що „Р. Ш." замість мати 8 тисяч платників — має їх 271. Станиславівське громадянство повинно паленіти зі стиду перед селом. Тепер місто позаду, але як йому легко вийти перед село й бути взірцем для села! Треба лиш позбутися апатії й пасивности!

Плянів на будуче має П.С.К. багато і при великій активности членів Ради, про яку з вдоволенням висловлюється д-р Воєвідка, доведе П. С. К. напевно до їх зреалізування. Річ ясна, що Раді П.С.К. „Р.Ш." мусить бути помічне все громадянство. На найближчій черзі справа садків та організація доросту.

При кінці ставимо д-рові Воєвідці запит дотично становища П.С.К. „Р. Ш." до „Скали", відомої організації еп. Хомишина. Отож відношення те в загальному неґативне. Причиною неприхильного становища до „Скали" є її шкідлива діяльність супроти „Р. Ш.", „Просвіти" й інших наших загально-національних установ. (Про відношення стан. громадянства й цілої Станиславівщини до „Скали" постараємось написати іншим разом, бо ця справа в Станиславівщині дуже болюча й важна і вимагає окремої статті з всестороннім насвітленням).

Подякувавши д-рові Воєвідці за цінні інформації, бажаємо Повіт. Союзові Кружків „Р. Ш." якнайкращих успіхів у праці, передусім, щоб Раді вдалося притягнути станисл. громадянство до „Р. Ш.", щоб те громадянство зрозуміло нарешті значіння „Р. Ш." та щоб компромітуюча цифра 271 членів зросла в короткому часі бодай вдесятеро

Б. Л.

сього означена й очеркнена військовим кодексом чести? 3) Чи у взаємовідносинах двох сторін, коли ці взаємини мають бути можливі, можна подумати, щоб лиш одна сторона мала моральне право вимагати пошани для своїх святощів, а друга ні?!

Як зачуваємо, події звязані зі згаданими змаганнями, найшли вже відгомін (відмінний ніж у польській пресі!) в закордонній німецькій і чеській пресі. Булоб вельми бажано і цікаво почути погляд на згадану справу, передовсім на поведінку генерала Борути-Спеховича, його зверхників.

КРЕДИТИ НА ОБОРОНУ ШВАЙЦАРІЇ.

БЕРН, 9. 6. ПАТ. Національна рада признала 110 голосами проти 53-ох 235 міл. шв. франків кредиту на скріплення народньої оборони. Соціялісти голосували проти, домагаючися 500 міліонів кредиту, з того 233 міл. на військову оборону, решта на господарську.

САБОТУЮТЬ СТАХАНІВЦІВ.

МОСКВА, 9. 6. ПАТ. Зі Сталіна повідомляють: Саботажисти стахановщини на залізниці старалися одискредитувати піонира стахановщини, машиніста Петра Кривоносова. Вони присилували його вести тяжкий товаровий поїзд лихою льокомотивою, а підчас їзди гальмували поїзд і до вугілля досипали заліззя.

ВИБОРИ ДО ЛИТОВСЬКОГО СОЙМУ.

БЕРЛІН, 9. 6. ПАТ. З Ковна повідомляють: Нині в Литві і в районі Клайпеди почалися вибори 49 послів до сойму. Вибори будуть тревати 2 дні. Між 144 кандидатами є 6 клайпедських німців і 2-ох жидів.

Свята в честь Симона Петлюри.

СВЯТО В СТАРОМУ САМБОРІ

В 10-ліття трагічної смерти Гол. Отамана С. Петлюри відбулася в Старому Самборі панахида за поляглих стрільців в год. 6. попол., вечором в год. 8. відбувся реферат д-ра І. Кульчицького про життя та смерть С. Петлюри.

Подібне свято мало відбутися в Топільниці для тамошнього лугового району в дні Зелених Свят. Одначе турчанське староство не дало дозволу на публичну промову д-ра І. Кульчицького про Гол. От. С. Петлюру так, що зібрані „Луги" вислухали лише панахиди, що її відправив о. Ортинський з Топільниці. Співав хор луговиків з Лужка Горішнього.

СВЯТО КУЛЬТУРИ Й ЖАЛІБНА АКАДЕМІЯ ЛОДЗІ.

Дня 24. м. м. кольонія українців величаво відсвяткувала свято культури влаштувавши жалібну академію, присвячену провідникові національного відродження, пок. С. Петлюрі. В год. 12½ у місцевому православному соборі настоятель о. М. Борецький в асисті о. Струкова та діякона відправив українською мовою панахиду. Слід зазначити, що коли місцеві кацапи довідалися, що Служба Божа буде відправлятися в українській мові, повели велику агітацію. Змістову промову виголосив о. М. Борецький, взиваючи присутніх, щоб молилися за своїх пророків: Т. Шевченка та С. Петлюру. Побільшений українцями підчас панахиди церковний хор під управою п. Коцика відспівав чудово панахиду. Церква була повнісінька, бо майже всі заточенці, чи то з Великої України, чи з Галичини, які випадково перебували на виставі в Лодзі, чи врешті волиняки, що перебувають у місцевому гарнізоні, ставились, щоб уперше в Лодзі, в рідній своїй мові помолитися за того, хто так любив Україну і хто помер за Неї.

В год. 17.20 у переповненій, гарно вбраній великій гімнастичній салі ІМСА почалася академія. Посередині сцени великий, на темно-блакитному оксаміті жовто-золотими нитками вишитий тризуб, навколо вишиті слова: „Бережи славу, і волю України!" З одного боку портрет Кобзаря, з другого Головного Отамана, над портретами великі два жовто-блакитні прапори. Голова відділу Українського Центрального Комітету коротеньким словом відкрив академію, змістовний реферат відчитав полк. Шандрукевич у польській мові. Після того виконав один студент „Жалібний Марш" Шопена. 12-літня учениця М. Федорівська продеклямувала вірш „До українця емігранта", який зробив на всіх велике враження. П. Валійська захопила своїм голосом та виконанням публику, п. Радченко гарно виконав мельодеклямацію і відспівав свою думу про Петлюру. Мужеський хор з Пйотркова відспівав кілька гарних пісень. Перша частина академії, присвячена С. Петлюрі, закінчилася піснею „Вкраїно мати".

По перерві на сцену вийшов мішаний хор і відспівав „Заповіт". Всі присутні встали з місць, а вояки, що цілком заповнили величезну галерію, витягнулися струнко. По „Заповіті" полк. Нагнибіда виголосив реферат про Шевченка. З черги жалібний марш Лисенка виконано на фортепіяні і знову хор відспівав кілька наших пісень. Проф. Стеців віддеклямував кілька віршів з Кобзаря, а п. Валійська чарувала своїм голосом слухачів. Опісля малі дівчатка Солишко і Дашкевичівна гарно та відважно продеклямували кілька творів. Вкінці мужеський хор відспівав теж кілька пісень. Академія закінчилася відспіванням національного гимну.

Вакаційні табори для молоді.

Комунікат.

Комісія Виховних Осель і Мандрівок Молоді при Українськім Краєвім Т-ві Охорони Дітей і Опіки над Молоддю подає ось такі речинці збірки й відїзду учасників організованих нею таборів першої зміни:

1) ОСТОДІР к. Підлютого (25. 6. — 22. 7.) хлопячий. Збірка 25. червня год. 6. рано у вестибулі гол. двірця у Львові. Відїзд: зі Львова год. 7.15.

2) СТАРЯВА к. Хирова (26. 6. — 22. 7.) дівочий. Збірка: 25. червня год. 8.30 (рано) у вестибулі гол. двірця у Львові. Відїзд зі Львова год. 9.24. Приїзд до Старяви год. 12.24.

3) СОКІЛ к. Підлютого (26. 6. — 20. 7.) дівочий. Збірка: 26. 6. год. 6 (рано) у вестибулі гол. двірця у Львові. Відїзд зі Львова год. 7.15.

4) ГУЦУЛЬСЬКИЙ табор під шатрами (3. 7. — 23. 7.) хлопячий. Збірка: 2. липня год. 12.30 в пол. коло залізн. двірця в Коломиї.

5) ВОДНИЙ табор під шатрами (2. 7. — 22. 7.) хлопячий. Збірка: 2. липня год. 14 в Галичі к. дорогового мосту на Дністрі.

6) В СЛАВСЬКУ для фахово працюючої молоді (8. 7. — 28. 7.) дів. Збірка: 8. липня год. 6 (рано) у вестибулі гол. двірця у Львові. Відїзд зі Львова год. 7.15.

Речинці збірок і відїзду на табори другої зміни подамо в щоденній пресі дня 10. липня ц. р.

Одночасно зазначуємо, що зголошення до всіх таборів (теж другої зміни) слід висилати на адресу: Українське Кр. Т-во Охорони Дітей і Опіки над Молоддю К. В. О. М. М., Львів, Чарнецького 26. І. бр. партер найдальше до дня 15. червня ц. р. Пізніші зголошення будемо брати під увагу лиш у виїмкових випадках, в залежности від вільних місць.

Ближчі інформації у звязку з таборами подаємо щоденно між год. 16—17 у домівці, або письменно, на відповідь на запити (долучити марку). Інформації у справі старявських осель подає теж дир. Леонід Бачинський, Перемишль, Татарська 4.

Оплати за побут у таборах у висоті 10—45 зол., залежно від табору, мусять бути вирівнані перед відїздом на табор. Слід їх пересилати лише на к-то Земельного Банку Гіпотечного, П. К. О. 500.170, з виразним зазначенням: Комісія Виховних Осель і Мандрівок Молоді (К. В. О. М. М.), з поданням прізвища й імени учасника і табору, на який зголошений.

НОВИНКИ.

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущина 5** (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 21-100

— **У фундації ремісничої школи ім. І. і І. Кокорудзів в Дорі,** Бр. Студити відкривають пансіон від 15. червня до кінця серпня. Гарно положена вілля під лісом, близько Прута. Дуже добрий харч, ціни помірковані. — Управа фундації, Дора, Яремчанська 54. 2240 1—3

— **В „Клюбі українських емігрантів" у Львові,** ул. Бернардинська 2. І. пов. можна дістати **добрі обіди і вечері по дешевій ціні.** 2—3

— **Репертуарні новинки театру „Заграва".** Український театр „Заграва", під проводом В. Блавацького виставив на днях премієру комедіо-сатири на відносини, серед яких живе тепер інтелігенція в большевицькому раю, п. з. „Рожевий шлях" В. Катаєва. Цей гостро сатиричний малюнок суспільних обставин в теперішній Росії тим цікавіший, що його автор є большевицьким письменником і передає це, що знає з автопсії. Тепер „Заграва" готовить для публики небуденну новинку, а саме пєсу „Камо грядеши", яка є сценічною переробкою відомої повісти Г. Сенкевича п. з. „Quo vadis". Для сцени опрацював цю новинку Л. Нигрицький. Новістю в нашому театрі буде й це, що пєса поділена на два вечорі, а саме перша частина п. з. „Вініцій і Лігія" і друга частина п. з. „Смерть Нерона" творять окремі цілости і театр гратиме їх день по дневі.

— **До вязниці Бригідки** у Львові перевезли зі Сокаля арештованих Василя Хому та Володимира Макара.

— **Львівський** воєвода Беліна Пражмовський виїхав на відпочинкову відпустку. Його заступає віцевоєвода Соханський.

— **Станиславівський воєвода** Старжинський перевів, як повідомляє агенція „Всхуд", люстрацію долинського повіту. Крім повітового староства і інших повітових урядів звідив громадські управи в Болехові, місті і селі, Людвиківці, Вигоді, Брошневі і Рипневі, інтересуючись господарськими справами повіту. На закінчення інспекції відбув конференцію з представниками суспільних організацій, польських, українських і жидівських з терену цілого повіту.

— **Іспит зрілости в гімназії Р. Ш. в Яворові.** У днях 4, 5 і 6 ц. м. відбувся в гімназії Рідної Школи в Яворові устний іспит зрілости під проводом проф. Ярослава Манастирського як відпоручника кураторії у Львові. До іспиту зголосилося 8 абітурієнтів, з яких один перепав при письменному іспиті зрілости. Устний іспит здали всі абітурієнти, а саме: Винницька Любомира, Вовк Михайло, Карвацький Василь, Калішевський Омелян, Ломницький Константин, Михаляк Олена та Олійович Мирослав.

— **Зміна почтової агенції.** З днем 9. ц. м. звинено почтову агенцію в місцевости Св. Йосиф пов. Коломиї а на її місце орухомлено почтову агенцію в місцевости Св. Станислав.

— **Градова буря,** що перейшла над рудецьким повітом, наробила знищення в землеплодах і яринах на яких 100 тисяч зол. Особливо потерпіло огородниче заведення у Фредрові коло Рудок. — В перемиському повіті вибив град землеплоди в Германовичах, Лучичах і Пикуловичах.

— **Оглядачі мерців мусять мати кваліфікацію.** Департамент служби здоровля в міністерстві суспільної опіки занявся вишколом т. зв. оглядачів мерців, що стверджують смерть у сільських місцевостях. Тепер оглядачі мусять мати бодай 4 кляси вселюдної школи і відбути спеціяльні виклади з анатомії, науки про трупи і т. п.

— **Пожежі.** В Микулинцях пов. Тернопіль згорів паровий бровар Айхенбавма і Лінчица разом з кількома вагонами ячменю. Шкоду обчисляють на 65 тисяч зол. — В Ходачкові Вел. пов. Тернопіль вибухла пожежа в загороді Томи Дереня і перекинулася на сусідні будинки. Згоріли 22 господарства. Школи йдуть в десятки тисяч зол. — У Стаях пов. Рава Руська згоріли чотири загороди з живим і мертвим інвентарем. Підчас гашення вогню тяжко попеклися 18-літня Настя Вербенець і Теофіль Обертас, яких перевезли до шпиталю. — В Гаях Старобрідських пов. Броди згоріли наслідком підпалу три господарські загороди з живим і мертвим інвентарем.

— **Грабіжники перед судом.** Чергова судова розправа за участь у грабунках памятного четверга після Великодня у Львові відбулася 8. ц. м. Перед судом стануло 11 осіб, які арештовано при грабунку в галянтерійному склепі Шварца при вул. Городецькій та ресторану Френкля при вул. Сапіги. Обв. В. Мітрашевського засуджено на півтора року вязниці, а його спільників А. Шпака, І. Козіка, В. Беднарського, І. Віліковського, М. Вісньовецького, А. Глухала, І. Гуляцького, Л. Мізюра і Т. Стаська на 6 до 7 місяців.

— **Страйк млинарських робітників у Станиславові** скінчився перемогою робітників. Підписано збірну умову, на основі якої працодавці підвищили робітникам зарібки на 15—40 проц. і признали денне страване у висоті 25 сот. на робітника без огляду на категорію.

— **Авантури на відпусті.** На відпусті в Луці пов. Городенка дійшло до великих авантур. Хтось допустився дрібної крадежі на шкоду ярмаркових продавців. Коли власники будок счинили крик, посуджуючи сільських парубків, вони кинулися гурмою на будкарів, почали їх бити і поперевертали на землю їх крами. Скориставши із цього злочинні елементи і багато

річей розікрали. Поліція арештувала кільканацять осіб. Проводирем авантурників був дороговий сторож Петро Гуцман.

— **Вибили шиби.** У канцелярії адвоката д-ра Рудольфа Скибінського у Дрогобичі невідомі особи вибили оноді вечором всі шиби.

— **Обвинувачений скінчив самогубством.** В Перемишлі розпочалася судова розправа проти трьох залізничих урядовців: інж. Л. Кучинського, Вл. Балюсінського і Л. Бенбена за зловживання. Один із них, Бенбен, зломаний зізнаннями свідків, напився сильного квасу і небаговом помер.

— **Поліцай убивником.** В Медиці пов. Перемишль знайшли трупа господаря Йосифа Рабіа, що лежав на дорозі. Доходження виказало, що вбив його підчас сварки зять Казимир Машталерж, постерунковий поліції. Душогуба арештовано.

— **Краєва хроніка.** В лісі біля Ясінки Масьової пов. Турка зрубане дерево вбило робітника Петра Комарницького. — В Суходолах пов. Броди хтось убив 23-літнього Владислава Хлопецького. — В Будкові пов. Бібрка 18-літній Кость Луковський пробив ножем 22-літнього Франца Костика, якого в тяжкому стані відвезли до шпиталю. — В Ярославі застрілився вояк А. Омлевич підчас вартової служби. — На весіллі в присілку Волковатичі громади Заболотці пов. Броди 22-літний Михайло Дубас убив ножем 24-літнього Петра Котельницького. — У Селисках біля Рави Руської найшли вбитого 76-літнього Лейбу Райса, власника дібр у Потоках і його візника. Біля трупів була бричка із запряженими кіньми. Райс віз зі собою три валізи дарунків для новонародженого у Львові внука.

— **Кріваві події в Торуні** склалися 8. ц. м. 1.500 безробітних відбуло на передмісті віче, після чого вислали до віцевоєводи делеґацію, щоб предложила свої домагання. Одночасно кількасот осіб хотіло дістатися під саме воєвідство і зустрілися з опором поліції. Почалось кидання камінням, опісля револьверова стріляніна, на яку поліція відповіла теж стрілами. Один демонстрант, Юліян Новіцький, секретар робітничої орґанізації, згинув на місці, а трьох було тяжко ранених. Один із них умер по дорозі до шпиталю.

— **Протестаційний страйк.** У звязку з окупаційним страйком у фірмі Ленко вибух у Бєльську загальний демонстраційний страйк у Бєльську та Бялій, що охопив більшість промислових заведень обох міст. Розпочались переговори задля зліквідування страйку.

— **Зловживання у старостві.** У старостві варшавського повіту викрито зловживання, наслідком чого прокуратор звелів арештувати одну урядничку та дві особи зпоза староства.

— **Грім палить, грім гасить.** В часі бурі, яка перейшла над любачівським повітом, грім ударив в оборі господаря Богуна, убив бика і запалив будинок. За кілька хвилин ударив у той сам будинок другий грім і викликавши великий напір повітря, відразу пожежу згасив. Всеж таки будинок сильно знищило.

— **Здефравдував 300 тисяч зол.** У звязку з великими зловживаннями в кредитовому т-ві у Хшанові арештовано директора Августина Дзюбу. Він голосився у прокуратурі в Кракові і зізнав, що впродовж кількох літ спроневірив 300 тисяч зол. Цілковитий брак контролі уможливив йому здефравдувати таку велику суму.

— **Наслідки міністерської візитації.** У звязку з візитацією, яку премієр ген. Складковський перевів в урядах у Ленчиці, двох урядовців звільнено зі служби, а трьох перенесли до інших місцевостей, шістьом дали наганy за неточність у праці.

— **Літак упав на дах.** У Вильні на дах дому при вул. Домбровського впав військовий літак і переломився на половину. Хвіст літака впав на середину вулиці, зачепивши за дроти, а крила і мотор вдарили об дах. Мотор літака пробив дах дому і стелю канцелярії вселюдної школи, ранячи возьного. У катастрофі згинули два військові летуни.

— **Велика хабарницька афера.** В Лодзі і Варшаві викрили скандальну аферу. Члени управи союзу самоходових підприємств у змові з урядовцями дорогових відділів вимушували при признаванні концесій хабарі від 3.000 до 20.000 зол. У звязку з тим арештовано в Лодзі 17 осіб, у Варшаві 12 разом з головою союзу та трьома членами управи. Крім того арештували урядовців дорогового відділу у воєвідському уряді.

— **Завалилася трибуна з людьми.** Підчас дефіляди союзів румунської молоді, що відбулася 8. ц. м. в Букарешті в річницю вступлення на престіл короля Карла, завалилася велика трибуна, на якій находилося 3.000 осіб. Повстав великий переполох, що тільки побільшив розміри катастрофи. На місці погибли три особи, а 300 людей, тяжче та лекше ранених, відвезено до шпиталів. 7 архітектів, інжинірів і підприємців, що брали участь в будові трибуни, потягнено до судової відповідальности.

— **Жахлива летунська катастрофа.** В Дубровнику (Рагузі) у військовому літаку загорілась бензина і вилялася на дахи домів. Один дім станув незабаром у вогні і згорів до тла. Крім того втратили життя три прохожі, а 13 тяжко попеклося. Літак теж згорів, при чому згинули два летуни.

— **Признання для о. Волощука за рятункову акцію.** Американські газети в Джанставн, Па, висловили признання українському католицькому священникові о. Миколі Волощукові, тамошньому пароховi, за ратункову акцію в часі повени (17. березня). В той день о. Волощук вислав свою родину з парохіяльного дому, а сам лишився, щоб кермувати ратунковою акцією в тій околиці. Він не покинув посту, поки не забрали з домів усі родини, що їм грозив залив. Аж вночі перейшов пішки через воду, щоб переночувати. На другий день він успокоював переляканих людей, що боялись нових потоків через прорив греблі, а потім кермував розподілом поживи, одіння й ліків для жертв повени. Дня 19. березня, коли більшість людей вернулась до своїх хат, о. Волощук віддав парохіяльний дім на ратунковий центр. Там привезли доглядачок хорих, лікарства й поживу і там лікували хорих, а до хат поводян розвозили поживу й найпотрібніші речі. Парохіяльний дім був ратунковим центром дві доби. о. Волощук помагав усім: українцям, американцям і чужинцям однаково і всі висловили йому найбільше признання за щирое людське серце й умілий провід.

„Ніщо нації не зорґанізує так сильно — як кооперація!...“

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „ЦЕНТРОСОЮЗУ“.

У вівторок 9. ц. м., у салі Української Бесіди у Львові, відбулись 35-ті з черги Загальні Збори „Центросоюзу“ (Союзу Кооперативних Союзів). Присутніх було 61 представників усіх 28 чинних окружних Союзів, 8 делегатів 4-х кооперативних централь (Маслосоюз, Нар. Торговля, Центробанк і Дністер), делегати РСУК і Сільського Господаря, 32 гостей з кооперативного світу, кільканадцять службовиків „Центросоюзу“, численні представники преси, — разом поверх 150 осіб. Проводив Зборами голова Надзірної Ради **сен. О. Луцький**, секретарювали п. **Томотюк** (Борщів) і **дир. С. Кузик** (Львів).

Сен. О. Луцький, відкриваючи Збори та витаючи присутніх діячів кооперації, підкреслив, що діловий 1935 рік замкнений з додатним білянсом. Чергове гасло Центросоюзу: зрівноважити торги, себто збут с.-г. продуктів з закупом промислових виробів. **Дир. Ю. Шепарович** казав про конструктивну співпрацю всіх кооперативних централь. Болючим ударом було віддірвання північних українських земель від галицького кооперативного пня. Присутні підтримали грімкими оплесками привіт промовця для волинських кооператорів. Найважніше завдання Центросоюзу: збут сільсько-господарських продуктів. Велику поміч у цьому несе Маслосоюз. До села можна звезти товари лиш на ту суму, на яку село продало свої продукти. Тому важніша річ поглиблювати працю в істнуючій сітці кооператив, а не навмання розбудовувати її. **Дир. Р. Петрицький** склав звіт Контрольного Комітету Загальних Зборів. **Інсп. Грабар** відчитав звіт з переведеної ревізії РСУК-ом. З того звіту коротко виходить, що Ц. має 1.300.000 оборотового фонду. Власні фонди збільшились на 20 відс., чужі зменшились на 5.20 відс. Відємне явище те, що на 42 відс. активів складаються довжники. Загальні торги в мин. році рахували 10 міліонів 940.000 зол., з чого 65.6 відс. припадає на постачання, 8 відс. на продукційну ділянку і 24 відс. на експорт. **Дир. О. Радловський** відчитав постанови Надз. Ради Центросоюзу з квітня мин. р., **дир. І. Мартюк** відчитав постанови зїзду представників окружних Союзів і Зїзду агрономів. **Дир. Ю. Шепарович** відчитав резолюції Ради РСУК.

ДИСКУСІЯ.

Дир. Стронський з Ковля, витаючи зїзд від волинської кооперації, підкреслив, що вона ідеольоґічно звязана з материнним пнем та що її відпорніcть каже вірити в перемогу слушної кооперативної справи. *П. Павлик* казав про розвиток Центросоюзу, *д-р Хичій* (Чортків) порушив справу відношення кооперації до т. зв. приватників. *Дир. Станимир* (Перемишль) казав про притягання молоді до кооп. праці, *інж. Семянчук* (Станиславів) кликав звертати увагу не тільки на матеріяльні осяги, але й на моральне виховання мас; *д-р інж. Е. Храплив*ий пояснював звязки Центросоюзу з Сільським Господарем; *дир. Наконечний* (Борщів) підносив позитивну ролю агрономів і жалівся на їх недостачу, *о. Вигоринський* оповідав про цікаві й характеристичні явища нинiшнього галицького села. *Дир. інж. Храпливий*, навязуючи до промови п. Наконечного, жалівся на психіку гал. інтеліґентів, які все ще вважають агрономів чимсь „нижчим“ і неохоче віддають синів до рільничих шкіл. Усім промовцям відповідав дир. *Ю. Шепарович*, звертаючи головно увагу на потребу творити свіжі варстати праці та притягати до них молодь. Довшу промову виголосив *сен. О. Луцький* заявляючи м. ін., що кооперація не думає вести боротьби з природними проявами приватної ініціятиви у торговлі і промислі, але не може не протиставитись наростаючій симпатії громадянства до приватників. Бо кооперативними діячами кермує віра і переконання, що кооперативний шлях найкращий і що ніщо нації не зорґанізує так сильно, як кооперація, що є чинником масового громадсько-національного виховання. Кажучи про орґанізацію кооперативної праці, промовець вказав на освіту і характер, як два критерії персонального добору співробітників. —

Звіт з післяобідньої частини Зборів, м. ін. склад нової Надзірної Ради Центросоюзу, подамо з технічних причин, завтра. Тут тільки зазначимо, що збори характеризує надзвичайно діловий тон, а у виступах усіх промовців бреніла нота здорового оптимізму, полученого з почуттям дійсности. Всі присутні дістали прозоро й прецізно складене друковане звідомлення з діяльности за 1935 р. (брошура, 28. стор. „вел. чвірки“).

ЛІТВІНОВОМУ НЕ ПОМАГАЮТЬ НАВІТЬ ЧЕСЬКІ КУПЕЛІ.

Від кількох тижнів є у Марієнбаді на лікуванні большевицький комісар народніх справ Літвінов. Мусітимуть мабуть Літвінова опеувати. Лікується він на нирки, та виявилося, що лікування йому не помогло, а навпаки стан хорого погіршився, він утратив за короткий час 15 кг. Тепер, як кажуть, лікарі ствердили у Літвінова жовчеве каміння та сказали, що врятувати може його лише операція.

З театру.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: *„ВОЯК І ГЕРОЙ“*, комедія на 3 дії Б. Шова. (Ансамбль „Редути“).

Легка сатира на війну, на ту війну, яку ведуть малі бідні народи, не знаючи ні воєнного ремесла ні його закулісових штукарств. Але це тільки далекі натяки на тлі веселої дії в одному чорногорському місті (мабуть у столиці), підчас війни з альбанцями. Один з альбанських утікачів вдирається вночі до спальні добре вихованої дівчини і то нареченої головного героя чорногорців. Вона врятує йому життя і він із вдячности вернеться небавком, щоб дискретно звернути їй кабат, в якому втік переодягнений, кабат її батька, теж одного з „героїв“ цієї війни.

Виявиться, що той боягуз-утікач це єдиний професійний вояк серед місцевих героїв-аматорів, єдиний вишкілений офіцир з доброю військовою освітою і оправді смілий. Та всі прикмети його „мужеської“ вдачі проявляються тут на фронті боротьби за жінку.

Це комедія з першої доби творчости Шова — без зайвих довгих тирад, добре складена, з живим діяльогом, з живими людьми та іскристим гумором. Дія її йде в Болгарії, але тепер з політичних оглядів, щоб дипльоматичні представники не протестували, перемінили її на Чорногору. Перед війною йшла вона на слявянських сценах п. з. „Герої“, а на німецьких як „Чеколядовий жовнір“, що краще відповідає самій основі пєси.

Сім артистів з варшавського театру „Редути“, що грали її під проводом Венґерка, дали справжній концерт. Львівські актори могли би від них навчитись, щоб їх слова чули не тільки дієві особи, але й слухачі на салі. Цілоденна злива не затримала нікого дома — театр був випродаений.

ж. р.

Дивогляди.

ТЮТЮН ПРИЧИНОЮ РОЗВОДУ

Від двох літ ведеться перед француським судом розводовий процес на дуже важну тему: чи чоловік-курець має право курити дома, коли жінка не може внести тютюну. Пані Лілі Кляфорд в Байонні, не терпить тютюну і домагається, щоб суд обмежив права її чоловіка затроювати їй атмосферу хати. Суд першої інстанції відкинув її скаргу. Тоді противніотинова жінка представила свідоцтва лікарів, що постійне вдихування тютюну шкодить її здоровлю. Суд другої інстанції оснувуючись на цих свідоцтвах приняв як факт, що тютюн підриває здоровля жінки і що коли чоловік не перестане курити дома, то вона дістане розвід з вини чоловіка.

ЗАМІСЦЬ СМЕРТНОЇ КАРИ ВИКУП.

У француському місті Монруж туніський араб Сюкр убив стару жінку. Сумнівів не було; сам він признався до вчинку. Його засудили на смерть. Засуджений узяв собі адвоката, який добився авдієнції у президента республіки, щоб виєднати помилування для свого клієнта. Француська преса пригадує в цієї нагоди звичай, що панує в Тунісі, за яким тубілець, засуджений на смерть, може до останньої хвилини сподіватись, що кару замінять йому на вязницю на 1 рік і на 1 день, на основі давнього звичаю т. зв. викупу крови. Сорок днів після смерти відбувається святочне засідання в палаті бея. У ньому бере участь суд у повному складі. Рідня жертви сідає праворуч від престолу, рідня осудженого — ліворуч. Бей, як голова туніського законодавства звертається до одного з членів рідні вбитого: „Кілько хочеш дістати викупу крови?“ Спочатку рідня вбитого не хоче чути нічого про викуп, потім домагається величезної суми. Тоді бей питає одного з кревняків засудженого: „А скільки ти можеш дати?“ Починається завзятий торг. Бей пропонує доповнити суму „викупу“ з власних засобів. Коли рідня вбитого пропозиції не приймає, тоді бей каже одно слово: „Виведіть!“, що значить: „Повісьте його!“ Кат чекає вже на дворі і засудженого негайно вішають. Підчас цілого засідання у палаті бея він звичайно сидить з мотузком на шиї. Коли обі сторони погодились, тоді бей рішає „Підвесіть руки на знак вибачення“ і засуджений на смерть дістає кару вязниці на... 1 рік і 1 день.

✝ Посмертні згадки.

о. *АНТІН ЦЕЛЕВИЧ*, парох Ловини, почесний і совітник Митр. Консисторії, помер 5. VI. ц. р. в 76. році життя і 51. священства.

В. й. П!

Місяці травень і червень — це пригадка Вашого обовязку супроти Т-ва Охорони Военних Могил та Українського Т-ва Допомоги Інвалідам.

Дописи.

КОЛОМИЙЩИНА.

Рідношкільна нарада. Дня 10. м. м. скликав Повіт. Кружок Р. Ш. в Коломиї нараду громадян м. Коломиї та сбливських сіл у справах нар. шкільництва. Нарадою проводив голова Кружка д-р Я. Шипайло. Присутніх на нараді 62 особи з Коломиї, Воскресінець і Шепаровець. Провідник наради підкреслив, що метою наради поінформувати українське громадянство про стан українського шкільництва й дав голос інж. Д. Михайлюкові, який виголосив реферат про стан українського шкільництва в повіті, державного і приватного. Референт ствердив, що в повіті є тільки 2 українські державні нар. школи, а саме в Іванівцях і Березові Нижнім, є теж 2 чисто польські, решта утраквістичні; чисельний стан українського вчительства постійно малів. Інсп. В. Кузьмович торкнувся у своому рефераті справ більше загальношкільних, підкреслюючи малу відпорність українського громадянства в рідношкільній ділянці, мале зацікавлення дитячими садками, доростом і плебісцитовою акцією; вказав також потребу розбудови бурс для шкільної молоді та потребу зорганізувати правну оборону українського шкільництва. В дискусії забирали голос: М. Бідак (справа бурс), д-р І. Туринський (правна оборона шкільництва), О. Кисілевська (справа бурс), проф. Мусякевич, д-р І. Новодворський (інтелігенція посилає свої діти до чужих шкіл), М. Новак (кружок Р. Ш. в Космачі, котрий має зразково вибудовану школу та потрібні уладження, не може добитись дозволу на ведення школи). В дискусії підкреслено, що слід скликати частіше цього роду інформаційні наради в шкільних справах.

Заг. збори читалень „Просвіти“ і їх діяльність. Дня 10. м. м. відбулися заг. збори читальні „Просвіти“ в Княждворі, долішній кут, дня 17. м. м. заг. збори чит. „Просвіти“ в Камінках Великих. — Шахова секція при чит. „Просвіти“ в Ракієчику влаштувала шаховий турнір за мистецтво читальні при участи 17 шахістів. Найкращі вислідки осягнув Торовус Василь, Бабиняк Микола та Іваницук Микола.

Свячене. Дня 17. м. м. улаштувала виділ чит. „Просвіти“ ім. Т. Шевченка в Коломиї (кутське передмістя), свячене для своїх членів і запрошених гостей. Присутніх коло 80 осіб. Посвячення доконав о. дек. Русин і виголосив відповідну промову. Промовляв теж д-р І. Туринський, голова Організації Українців м. Коломиї, про вагу й потребу організації українського міщанства. Відспіванням стрілецьких пісень і нац. гимну закінчилося це перше цього роду свято на кутськім передмісті. Ця передміська читальня, що обеймує коло 80 членів, переважно молоді, під проводом енергійного голови С. Калиняка, проявляє оживлену діяльність серед українського міщанства кутського передмістя.

Дві українські опери. Заходом Філії Муз. Інституту ім. М. Лисенка в Коломиї і Т-ва „Коломийський Боян“ відбувся дня 9. м. м. в салі „Щадничої Каси“ в Коломиї концерт, що на ньому виконано дві опери. „Вечерниці“ — оперу Ніщинського відспівав під проводом Р. Ставничого хор „Коломийського Бояна“ з орхестрою Муз. Інституту. Виконання цієї опери слід зачислити до слабших виступів „Коломийського Бояна“; оправдує його почасти те, що в короткому часі хор приготовлявся майже одночасно до кількох концертів. Другу частину концерту заповнила „Ноктюрн“ — одноактова опера М. Лисенка (інструментація Ст. Людкевича). Орхестрою Музичного Інституту проводив дир. Р. Рубінгер. Гра дієвих осіб (п-а І. Николишин, старшина — м-р К. Гнатюк, бакхантка — О. Яцишин, цвіркунка — М. Сельська, цвіркун — М. Савкіена, пані — О. Коссакова), їх спів, супровід орхестри і вдало виведений балет тіней укладу Святослави Витвицької — все це створило гарну, завершену цілість.

Концерт Шевченка. Заходом вище згаданих товариств відбувся дня 17. м. м. в салі Щадничої Каси в Коломиї Шевченківський концерт. Участь у цьому концерті взяли: М. Голинський, тенор і м-р Ю. Гевик-Березовський, рецитатор. По відспіванні хором „Коломийського Бояна“ „Заповіту“ м-р Ю. Гевик-Березовський по мистецьки відрецитував, замість вступного слова Б. Лепкого, „Благословення“. Мішаний хор „Кол. Бояна“ під проводом дир. Р. Ставничого в супроводі фортепіяну відспівав Т. Шевченка-Б. Вахнянина: Думу з „Невольника“. З черги відспівав М. Голинський в супроводі фортепіяну: П. Печеніга-Углицького „Серенаду“ (любовна мельодія з симфонічної поеми „Україна“) і по довготревалих оплесках, як наддаток „Гетьмани“. Мужеський хор „Кол. Бояна“ відспівав у супроводі фортепіяну на 4 руки і фісгармонії Шевченка-С. Людкевича „Ой виострю товариша“ і вивязався як слід з нелегкого завдання. Другу частину програми розпочав виступ орхестри Муз. Інституту, що виконала сюїту Ол. Зубенка: „Україна“. Цей твір, присвячений автором, українським емігрантом у Болгарії, Філії Муз. Інституту ім. М. Лисенка в Коломиї і вперше орхестрою цьогож інституту виконаний, складається з 4 частин: І. Українська ніч, II. Маруся плете віночок, III. Дума про Наливайка, IV. Гопак. Твір відіграний орхестрою під проводом дир. Р. Рубінгера, лишив якнайкраще враження. По рецитації м-ра Ю. Гевик-Березовського Т. Шевченка „Ліку в неволі“ і „Псальму 43“ відспівав М. Голинський у супроводі орхестри Муз. Інституту Т. Шевченка-П. Печеніги Углицького „Ой одна я одна“ й „Утоптала стежечку“, після чого мішаний хор „Кол. Бояна“ в супр. орхестри виконав Т. Шевченка-Ст. Людкевича „Кавказ“ (ч. II.: Молитва). Відспіванням нац. гимну закінчилося це дійсно величаве свято. Певний фортепіяновий супровід був у руках І. Николишинівної і Я. Мельниківної. При фісгармонії М. Сатурська.

ЛЮБЛИН.

Крамниця килимів Галана в Люблині. Українська фабрика килимів у Ганнянах Галана (друга по Хамулі) отворила в Люблині при Краківській вул. на розі недалеко гр.-кат. церкви св. Йосафата крамницю зі своїми килимами. Продаж почався перед Великодними Святами ц. р. Досі головно жиди розвозили по околиці тандитні вироби килимів і просто підкопували повагу й солідність українського високовартісного килимарства.

Спільне свячене в Люблині відбулося в провідну неділю, як заповіджено, після торжественної Сл. Б. Вже в церкві (Зелена 3) тішило всіх, а найбільше „старшого брата“ дир. Т., велике число присутніх українців, місцевих і замісцевих. По виході з церкви задержує усіх важний у нас повсюди, тимбільше подальше у заточенців, тут чи у Відні, традиційний „збірний пункт“ перед церквою. Опісля зійшлася добірна українська публика в більшій салі біля церкви. Всі стіни салі були прикрашені добірними килимами, що їх позичила крамниця килимів Галана. Священик відправив свячення сніданку при співі хору, могутня наша пісня „Христос воскресе“ подіяла на всіх. Прибули на свячене і два латинські священики (ректор і ще один), приїхав з Варшави відпоручник українців, радник міністерства п. П. Надійшла також телеграма від українців з Варшави, яку відчитав дир. Т. Веселий настрій при столах тривав до пізного вечора. Промови були також. Перший промовляв священик, пізніше дир. Т., який згадав, що наша церква — це б. церква купців греків у Люблині. Були ще інші промови, тоасти, співи, тощо. Опісля танці продовжили ту веселу неділю.

ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНА.

Ювилейний концерт у честь Митр. Шептицького в Ласківцях. Заходом усіх світських товариств села відбувся 10. м. м. ювилейний концерт у честь Митрополита Шептицького. На концерт прибули священики зі сусідних сіл, а саме: о. кан. Яворський Іван і о. Балько Володимир та багато учасників з Могильниці, Романівки, Кульчик і Вербівця. Був присутний навіть місцевий завідатель парохії о. Рожіцький Михайло, який вже від кількох літ сторонить від уского громадянського життя та є непримиримим ворогом читальні „Просвіта“ й кооперативи. Велика кількість учасників не могла поміститись у салі читальні і тому багато людей прислухувалось концертові під вікнами читальні. Вступне слово виголосив п. Володимир Апостол, вказуючи на значіння Митрополита Шептицького. Місцевий хор під управою о. Дармохвала Павла з Могильниці відспівав кілька відповідних до хвилини пісень. Дута орхестра під проводом цьогож диригента відограла вдатно кілька гарних музичних продукцій. Реферат про життя й заслуги Митрополита Шептицького виголосив п. Малич Михайло, люстр. С. У. К. з Теребовлі. З гарним зрозумінням були виголошені деклямації: „Поклін Владиці“ і „Наш Архієрей“. На закінчення відчитано привітну телеграму до Митрополита, яку присутні приняли бурею оплесків. Телеграма звучала: „Із ген подільських Земель села Ласковець, Станиславівської Єпархії, зібрані на Ювилейному Святі Нашого Духового Вождя Високопреосвященного Митрополита складають глибокий синівський поклін та шлють щирі молитви до Всевишнього, щоб заховав у здоровлю і силі Великого Князя Церкви і Провідника Народу на многі, многі літа!“ Національним гимном і гимном Марійської дружини закінчено це величаве свято. Одно дуже й прикро вражало, що вже по закінченні свята, як люди почали розходитися, почав говорити свою спізнену проповідь о. Рожіцький не то до учасників, не то до організаторів свята. Мабуть прикро йому було, що його парохіяни мусіли самі це свято підготовляти, хоч священик сам повинен був дати до цього почин. Та о. Рожіцький відмовився оголосити в церкві, що таке свято відбудеться, хоч заповідали про це в церквах священики з дооколичних сіл та заохочували всіх до участи.

Присутний.

Спорт.

ЮВИЛЕЙНЕ СВЯТО С. Т. „УКРАЇНА“ ПІД ЗНАКОМ ЗАПИТУ.

Як нашим читачам уже відомо, С. Т. „Україна“ у Львові святкує в цьому році 25-ліття свого існування, як самостійне статутове товариство. З нагоди цього ювилею черновецький „Довбуш“ мав брати участь у турнірі чотирьох дружин у днях 13. і 14. ц. м. на площі Сокола-Батька за чашу, уфундовану фабрикою „Елеґант“. До останніх днів було все в порядку і провід „Довбуша“ запевнював, що дружина приїде до Львова напевно. Тимчасом в останній хвилині рум. влада робить великі труднощі з видачею пашпортів грачам „Довбуша“, так що хто знає, чи „Довбуш“ зможе приїхати до Львова.

УКРАЇНА II — ЛУГ.

Товариські змагання між цими дружинами відбудуться на площі „Лугу“ в четвер 11. червня ц. р. в год. 5 й пополудні. Попередять змагання юніорів.

ТЕРНОПІЛЬ. ПОДІЛЛЯ — КРЕСИ 3:1.

В мин. неділю У. С. Т. „Поділля“ в Тернополі розіграло змагання копаного мяча з польською дружиною „Креси“. Гра на високому рівні. Темпо завсь чим гостре, при кінці ще більше загострилось, бо „Креси“ хотіли вирівняти за всяку ціну. В другій половині їхній напад кілька разів робив небезпечні випади, але у висліді добув тільки одні ворота з кількаметрової віддалі. Для „Поділля“ здобули ворота Завадович, Рейовський і Тераз. Назагал змагунам „Поділля“ слід признати, що всі вони грали з посвятою. Дуже добрі на грищі були В. Олейнюк і В. Люшняк.

ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ СЕРЕДУЩОЇ ЕВРОПИ.

В неділю почалися змагання за чашу Середущої Европи. В цих змаганнях беруть участь ті дружини копаного мяча: Австрії, Чехословаччини, Мадярщини, Італії та Швайцарії, які здобули мистецтво у своїх краях. У неділю мистець Швайцарії „Льозан Спорт“ програв у Брні з С. К. „Жіденіце“ 5:0 (2:0), у Відні Грасгопер (Цюріх) з Австрією 3:1, крім того Фебус — Юйпешт Фельвое 3:0; Торіно — Ф. К. Бори 4:1.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

КАЛУШ:
10. VI. Інваліди.
СТАНИСЛАВІВ:
11. VI. Лев з Абісинії.
12. VI. Інваліди.
13. VI. Циганський Барон.
14. VI. Гори говорять.

Великий Театр:

Середа, 10. VI. год 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Четвер, год. 3.30 поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8 веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Пятниця, 12. VI. год 8. веч. „На Личакові". Купони „Або" неважні.

Субота, 13. VI Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Неділя, 14 VI. год. 3. поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Театр Ріжнородностей:

Пятниця, 12. VI. год. 8. веч. Театр „Редута" Виступ Олександра Венгерка „Вояк і герой".

Субота, 13. VI. год. 8. веч. Аб. 19 „Гарна історія" Виступ Софії Чаплінської".

Неділя, 14. VI. год. 8. веч. Аб. 19. „Гарна історія" Виступ Софії Чаплінської".

Кіна.

АПОЛЬО: „Вальс для тебе" комедія.
АТЛЯНТИК: „Тайна чорної кімнати" з Бор. Карловим.
ВАНДА: І. „Секвоя", II. „Віденські ночі".
ГРАЖИНА: „День великої пригоди".
КАСІНО: І. „Касіно де Парі", II. „Джентельмен кохає інакше".
КОПЕРНИК: „Ввесь Париж співає".
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Світ сміється", „Нічна стежа" з Фліпом і Флапом.
МУЗА: „Бавиті".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Шангай".
ПАН: „Китайські моря".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕВЕ: „Хто останній цілує" і ревія.
ТОН: „Таємниця д-ра Шандлера".
УТІХА: „Гіркий чай ген. Єна".
ХИМЕРА: „Химери гарної жінки".

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)
Давос (Швайцарія).

Закордонне радіо.

Середа, 10. червня 1936.

Відень (506,8) 17.00 Форт. етюд Дебісі 17.35 Спів. ресіталь, Шварц сопран. 20.20 Давні мельодії звенять, на . музика, 21.00 Концерт симф. орх., **Прага** (470,2) 21.00 Муз.-вок. концерт, **Париж** (1648) 16.00 Спів: 17.30 Концерт, 20.00 Федінові твори, форт., спів, 20.45 „Юдита Ренолен" драма Пера Льоті, **Білгород** (437,3) 13.15, 17.45, 19.50 Пісні й арії, **Берлін** (356,7) 12.00, 14.15, 18.00, 20.45 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 12.00, 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Сучасні пісні, Гелер барит., 21.15 Концерт дутої орх., **Мінхен** (405,4) 13.15 Концерт, 16.50 Вок. авд., 17.00 Камер. музика, 19.15 Концерт квартету, **Будапешт** (549,5) 17.00 Спів, 18.00 Циг. музика, 19.30 Концерт орх., 21.25 Віольончеля, **Міляно** (368.6) 21.00 Популярна музика, 17.15 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.35 Римсько-неаполітанський нар. вечір.

Четвер, 11. червня 1936.

Відень (506,8) 11.50 Орх. концерт, 13.05 Розр. концерт симф. орх., 15.40 Форт. ресіталь, 16.45 „По-віденськи, по-мадярськи" концерт, 19.25 „Отельо" оп. Вердія, **Кошиці** (259,1) 12.15 Концерт. 18.00 Російські романси, 20.00 „Веселі куми́ньки в Віндсору" ком. оп. Ніколяя, **Прага** (470,2) 7.00, 11.15 Концерт, 9.10 Соната г-моль Респігія, 10.00 Сальон. музика, 11,15 Військ. орх., 15.20 Селянське весілля, фолькл. авд., **Париж** (1648) 16.00, 20.45 Симф. музика, 17.00 „Андромаха" траг. Расіна, **Білгород** (437,3) 13.15, 17.00, 22.20 Пісні й арії, 20.00 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 10.00 Нар. пісні, 18.00 Гуго Вольф і Ганс Пфіцнер, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Концерт камер. хору, 20.10 „Гайк ан Ціль" оп. Р. Зігеля, **Мінхен** (405,4) 9.30 Орг. музика, 14.45 Твори на скр. і форт., 19.20 Скр. концерт, **Будапешт** (49,55) 13.00 Циг. музика. 17.30 Сальон. музика, 19.30 Форт. ресіталь, **Міляно** (368,6) 17.15 Вок. концерт, 19.45 Легка музика, 20.35 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 13.10 Легка музика, 20.45 „Тоска" оп. Пучінія.

Львівське радіо.

Середа, 10. червня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка музика, 12.50 Домашнє господарство, 12.55 За етику гриця коп. мяча, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вістки, 16.45 „Кайтусь і Войтко ідуть до Африки" вес. авдиція для дітей, з музикою. 16.15 Сальонова музика, 17.00 Концерт орх., 17.20 Спів. ресіталь Татяни Нодіє-Мазуркевичевої у супр. форт. 17.50 Гумор із життя Гротгера, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Арії та пісні в вик. Л. Рейхана (баритон) у супр. форт., 18.25 Клопоти з одинаком, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Концерт орх., 20.10 Муз. мозаїка, 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції: Репортаж із Вильна, 20.45 Вечірній денник, 21.00 Перша авдиція із циклю: Шопенові твори в вик. славних артистів: Падеревський, гр. пл., 21.30 Сміх крізь сльози, муз. авд. 22.00, 22.05 Спортові вістки, 22.15 Танкова музика у вик. орх.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Для розради, гр. пл.

Четвер, 11. червня 1936.

8.00 Сигнал часу й пісня „Аве Марія", 9.03 Хліборобські організації при праці, репортаж із Волині, 8.15 Музика з гр. пл., 8.45 Ранішній денник, 8.55 Програма, 10.30 Велика опера, гр. пл., 11.45 Театральний огляд, 11.57 Сигнал часу, 12.05 Муз поранок, орх., солісти, хор, 13.00 Оповідання приятеля, 15.20 Оперова музика, орх., 15.00 Трансм. із сиротинця (для дітей), 15.15 Нар. танок, гр. пл., 19.00 Концерт фільг. орх.; у перерві в год. 16.45 Значіння нач. вожда для народу, 17.50 Як вихіснувати сонце та повітря для здоровля дитини, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Рудки, батьківщина Ол. Фредра, 18.15 Легка музика з гр. пл., 19.25 Літер. хвилини: Ст. Роговський рецитує свої твори, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 19.00 Театр Уяви у Швеції: „Позитивка" ком. Евгенії Седерберг, 19.30 Музика в вик. орх., 20.00, 22.00, Спортові вістки, 21.00 Пісні Монюшка, відчит, спів (Марія Гонська) в супр. форт., 21.30 Форт. ресіталь, 22.15 Танкова музика в вик. орх., пісоньки 22.50 Попурі з оп. Е. Кальмана „Графиня Маріца" (гр. пл.).

Радіокутик.

РАДІО ЗНАХОДИТЬ ЗАГУБЛЕНУ ДИТИНУ.

Часом чуємо через радіо комунікат, в якому батьки в роспуці повідомляють про самовільний вихід з дому або пропащу дитини, благаючи вістки про загинених.

Переважно це бувають хлопці, яких вроджена активність побуджує шукати пригод. Недавно вийшов з дому і загинув 14-літній учень одної з варшавських гімназій. Від 6. травня не було про нього жадної звістки.

У пополудневих годинах, кілька днів пізніш, „Польське Радіо" надало комунікат про цей нещасливий випадок. Цього комунікату вислухав випадково директор тартаку під Вишгородом. У цю саму хвилину ввійшов до його помешкання чужий змучений хлопець. Коли його спитав про прізвище, подав він власне те, яке щойно оголошував спікер через радіо.

Внаслідок такого збігу обставин, власник тартаку заопікувався хлопцем і доставив його назад до дому. Можна собі уявити радість батьків, коли вони побачили знову загублену дитину здоровою і цілою.

ОПЕРЕТКА „КУЗИН З ГОНОЛЮЛЮ".

Десять літ тому виїхав з дому студент, залишаючи свою кохану панну Юлію. Молода інститутка стала дорослою дівчиною, але свого першого кохання не забула. Дотримала йому вірности аж до появи незнайомого пана, який подався за так довго очікуваного кузина.

Велика радість, гаряча любов допроваджують до того, що пара починає готуватися до офіційних заручин. Однак, як це звичайно буває в оперетці, в останній хвилині наступають ускладнення. Зявляється правдивий кузин і підступ незнайомого виявляється. Ситуація погіршується з хвилиною, коли виявляється, що правдивий кузин давно забув про своє кохання і починає залицятися до приятельки панни Юлії. Остаточно щасливий кінець лучить дві пари: кузина і приятельку Юлії, та Юлію з фальшивим кузином.

З самого змісту видно, що фабула оперетки відбігає від звичайного шабльону графів і перебраних графинь та що вона дотепна і весела.

Композитором цієї оперетки це один із знаних композиторів легкої музики Едвард Кюннеке, один з перших, що впровадив до оперетки ритм і мельодію джезу. Він модернізує також уклад і будову своїх творів. Напр., в оперетці „Кузин з Гонолюлю" поруч з впровадженням численних джезових мельодій Кюннеке навмисне уникає участи шаблюнових хорів, ансамблів, що замикають завжди кожен акт оперетки. В нього ансамблі поміщені в таких частинах оперетки, де вони виходять льогічно з самої акції.

Оперетку Кюннеке надаватимуть 14. червня в год. 18.20.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

Гроші.

Купно — продаж: Бельґи бельг. 90.08—89.65. Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Фльорени голяндські 360.02 — 358.38, Корони чеські 19.50—19.25, Корони данські 118.79, 118, Корони норв. 133.63—132.65, Корони шв. 137.23—136.25, Пезети еспан. 63.50—62.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 104, Цукор 30—29.75—30.25, Вугіль 15.75—15.25, Габербуш 44.

Папери.

3-прц. інвест. 1. ем. 68.50, серії 78.50, 2. ем. 69.50, 5 конверсійна 52.75, 6 дол. 77.50, 4 прц. прем. дол. 50.52—50.50, 7 прц. стаб. 57—57.25—57.50.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	22.00—22.25
Пшениця зб.	21.25—21.50
Жито Стандарт І.	14.25—14.50
Жито Стандарт II.	14.00—14.25
Ячмінь одн.	14.50—14.75
Ячмінь на мливо	14.00—14.25
Ячмінь паст.	13.00—13.25
Овес Станд. І	14.25—14.50
Овес Станд. І. А	13.75—14.00
Овес Станд. II	13.75—14.00
Овес Станд. II А	13.00—13.25
Бобик	15.75—16.25
Вика темна	17.72—18.25
Вика сіра	16.75—17.25
Мука пш. гат. І. витяг.	36.50—37.00
Мука пш. гат. І А	35.50—36.00
Мука пш. гат. І Б	34.50—35.00
Мука пш. гат. І Ц	33.00—33.50
Мука пш. гат. І Д	31.00—31.50
Мука пш. гат. II А	30.50—31.00
Мука пш. гат. II Б	30.00—30.50
Мука пш. гат. II. Ц	29.75—30.25
Мука пш. гат. II Д	28.50—29.00
Мука пш. гат. II Е	27.00—27.50
Мука пш. гат. II Ф	25.50—26.50
Мука пш. гат. II І	23.00—23.50
Мука пш. гат. III А	18.50—19.00
Мука пш. гат. III Б	17.50—18.00
Мука пш. паст.	15.50—16.00
Мука пш. разова до 0 - 95 прц.	25.50—26.00
Мука жит. витяг. до 0.30 прц.	24.25—24.75
Мука жит. гат. І 0—50 прц.	23.25—23.75
Мука жит. гат. І 0—65 прц.	21.25—21.75
Мука жит. гат. II 50—75 прц.	15.25—16.75
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	17.55—17.75
Мука житня поса. понад 65%	13.25—13.75
Висівки пш. грубі	9.25—10.00
Висівки пш. міякі	10.25—10.75

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 9-го червня ц. р. кооператива платив за: льоко Львів

1 кг. масла десерового бльок. без опакування . . . . 1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням 2.00 „
1 кг. масла експорт. включно в експортовим опакуванням две зачет . . . . 2.00 „
1 л. молока . . . . 0.13 „
1 к. яєць . . . . 2.50—2.55 „

Тенденція на масло і на молоко удержана, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 9. VI. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „
Приймає кури в необмеженій кількости.
Курята приймає від 60 дк. ваги в гору
Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.
Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Загальне Зібрання Львівської Філії Товариства „Учительська Громада" відбудеться дня 11. червня 1936 о год. 9.30 рано в кімнатах „Рідної Школи" при вулиці Мохнацького ч. 12. 2177 2—2

Дирекція коедукаційної гімназії Рідної Школи в Рогатині приймає зголошення до вступних іспитів до кл. I, II, III і IV гімназії нового типу та до кл. VII і VIII гімназії давнього типу. Учні можуть знайти приміщення в інтернаті, а для учениць отвирається дівоча бурса. Вступні іспити до I. кл. будуть відбуватися 22. і 23. червня, а до клас II—IV і VII—VIII 23. і 24. червня ц. р. — **Дирекція.** 2241 1—2

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.